

عنوان مقاله:

از گوسان پارتی تا کولی معاصر؛ بررسی سیر گذر کولی ها در تاریخ و ادبیات فارسی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

اسفندیار نریمانی - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

روح اله رضاپور - استادیار دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

بر طبق پژوهش های انجام شده، گوسانان، شاعران دوره گرد، داستان پرداز، نوازنده و بدیهه سرایی بودند که در روزگار باستان، داستان های ملی و حماسی را برای توده مردم و در دربارها برای پادشاهان و اشراف بازگو می کردند. اینان در حفظ و انتقال داستان های ملی و به طور کلی ادبیات پیش از اسلام، آن هم به گونه ای شفاهی سهم بزرگی داشته اند. کهن ترین منابع تاریخی و ادبی که از ورود لوری ها به ایران سخن گفته اند، از این قوم بانام گوسان یاد کرده اند. در این جستار نشان می دهیم که لوری، لولی و سپس کولی ها، همان گوسانان یا دست کم بخشی از آنان بودند که در روزگار ساسانیان به دستور بهرام گور یا بر اثر رخدادهای سیاسی، سرزمین هند را رها کرده و به ایران کوچ کرده اند. در این جستار، نخست درباره هنر و پیشه گوسانان و نقش آنان در حفظ و تلفیق روایات ملی سخن می رود، سپس با آوردن نمونه هایی از منابع تاریخی و ادبی، نحوه ورود آنان به ایرانو نامه ای نهاده شده بر ایشان و سیر تحول آن را بررسی می کنیم. در نهایت، به نقش و چگونگی حضور کولی در ادبیات عرفانی و گستردگی در معنا و مفهوم این واژه، استمرار و پایداری آن تا امروز و حضور آن در متون نظم و نثر معاصر پی خواهیم برد.

کلمات کلیدی:

گوسان، لوری، لولی، کولی، خنیاگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978222>

